

РЕШЕНИЕ

№ 339
София, 26.03.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ОБЛАСТ , в съдебно заседание на седми март в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕРГИНИЯ ДИМИТРОВА
ЧЛЕНОВЕ: МИРЕЛА ГЕОРГИЕВА

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Евгения Попова
Искра Билярска
КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА

и с участието
изслуша докладваното

АДМИНИСТРАТИВНО ДЕЛО № 822/2017. ☒

Производството е по реда на чл. 185 от АПК.

Делото е образувано по жалба на група интелектуалци от гр. Самоков, с посочен адрес за кореспонденция, подписана от Илия Масларски, Константин Панев, Анжелино Димитров, Димитър Стойчев и Христо Рътаров, с която са оспорени текстовете от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Самоков - чл.17 ал.1 т.1 и чл.18 ал.1, конкретизирани с уточняваща молба вх.№ 2734/27.07.2017г. Излагат съображения за незаконосъобразност, противоречие с нормативен акт от по висока степен на действащата редакция на чл.17 ал.1 т.1 от Наредбата с разпоредбата на чл.67 ал.2 от ЗМТД. Според действащата редакция на оспорената разпоредба на чл.17 ал.1 т.1, размерът на таксите битови отпадъци за жилищните и вилните имоти на гражданите, се определя пропорционално на данъчната оценка на имота. Текстът противоречи на чл.67 ал.1 и ал.2 от ЗМТД съгл. който размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци, а когато не може да се определи количеството, размерът се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. Определяйки ТБО пропорционално на данъчната оценка на имота, оспорената разпоредба противоречи на ЗМТД. Навеждат и доводи, че не е спазена процедурата за приемане на този подзаконов нормативен акт съгл. чл.77 и сл. АПК в с.з.

поддържат жалбата.

Ответната страна-Общински съвет –Самоков ,чрез адв. Ек. Вададжийска и адв.М.Христева оспорва жалбата.твърди,че оспорените разпоредби са правилни и законосъобразни,съответстващи на чл.67 от ЗМДТ в редакцията в сила от 01.01.2004г.,а последващите изменения и към момента е отложено до 01.01.2020г,поради което счита ,че следва да бъдат оставени в сила.

Предмет на оспорване, според подадената жалба, е конкретна разпоредба от подзаконов нормативен акт, какъвто е наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община –Самоков . Същата е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. По действащата към настоящия момент нормативна уредба - чл. 186, ал. 1 от АПК - право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Нормата е императивна и сочи за наличие на непосредствен, пряк и личен правен интерес, като предпоставка за оспорване на акта. Наличието на такъв правен интерес според разпоредбата на чл. 159, т. 4 от АПК е основание за допустимост на подадената жалба. В конкретния случай оспорващите са обосновали правния си интерес като са представили по делото писмени доказателства, от които е видно, че същите са собственици на недвижими имоти на територията на Община-Самоков. Тъй като в качеството си на собственици и ползватели същите дължат такса "битови отпадъци" за тези имоти съгласно разпоредбата на чл. 64 от ЗМДТ и чл. 17 ал.1 т.1 и чл.18 ал.1 от Наредбата и последната с текстовете си регламентира начина на определяне на дължимата се такса смет за всички недвижими имоти, находящи се на територията на общината, в това число и за имотите на оспорващите, то същите се явяват от кръга на лицата, визирани в нормата на чл. 186, ал. 1 от АПК, поради което направеното от тях оспорване е допустимо. Оспорването е допустимо, освен като направено от лица, които имат пряк правен интерес от него, и поради обстоятелството, че същото не е ограничено със срок съгласно нормата на чл. 187, ал. 1 от АПК.

По делото административният орган е представил преписките по първоначалното издаване и тези по приемането на последващите изменения на оспорения подзаконов нормативен акт. От тези преписки се установява следното:

С решение №1099 по протокол №31/15.12.2005г, взето на заседание, Общинският съвет Самоков е приел Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Самоков,по Докладна записка внесена от кмета на общината. Съобщение за взетото решение е публикувано във вестник "Приятел", в броя му от 16.12.2005г., и във вестник „Седмица“ бр.220 от 22.12.2005г. Разпоредбата на чл.17 ал.1 т.1 от Наредбата не е

търпял изменения до момента. Редакцията и гласи : "Размерът на таксите се определя за жилищни и вилни имоти на граждани-пропорционално на данъчната оценка на имота". Разпоредбата на чл. 18 ал.1 е била изменена с решение на ОбС-Самоков №1734/12.02.2015г и с решение №500/16.09.2016г. като редакцията и гласи : "Таксата се заплаща на 2 вноски-до 30 юни и до 31 октомври. За новопридобитите имоти след 31 октомври таксата се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването". Двете разпоредби/предмет на оспорването/ се намират в Глава втора „Местни такси“ ,Раздел I „ Такса битови отпадъци“.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Република България, гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон. Следователно, таксите се въвеждат по основание със закон, но конкретният им размер може да се определи и от друг орган, т. е. не се касае за изключително правомощие на законодателния орган, както такова е установено за данъчните задължения.

Съгласно императивната разпоредба на чл. 8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Този принцип е възпроизведен и в нормата на чл. 76, ал. 3 от АПК. По силата на чл. 6, ал. 1, б. "а" от ЗМДТ таксата за битови отпадъци е от характера на местните такси и като такава се определя при спазване на принципите, визирани в чл. 7 и чл. 8 от ЗМДТ, като Общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси - чл. 9 от същия закон. В случая за община –Самоков, това е Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Самоков.

В разпоредбите на чл. 66 и чл. 67 от ЗМДТ са разписани два начина за определяне на дължимата такса за битови отпадъци. Оспореният текст от наредбата се преценява от съдебния състав като незаконосъобразен поради следните съображения: по отношение на оспорената разпоредба не са налице предпоставките на чл. 67 на ЗМДТ. Към настоящия момент начинът на формиране на размера на следващата се такса битови отпадъци, регламентиран в чл. 17 ал.1 т.1 се определя пропорционално на данъчната оценка на имота-жилищен и вилен.

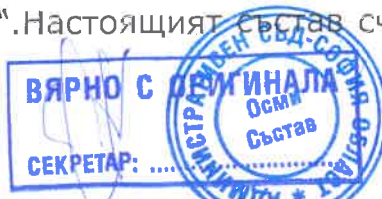
Съгласно императивната разпоредба на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ в редакцията и към момента на приемането на оспорената наредба / ДВ бр.119 от 2002г, в сила от 1.01.2004г/размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. По силата на ал. 2, когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Изводът е, че за определяне таксата пропорционално върху данъчната оценка, е необходимо да е налице невъзможност да се установи количеството на битовите отпадъци. С оглед тази законова

разпоредба не е предоставен избор на съответния общински съвет относно приложимите методи-според количеството битови отпадъци или пропорционално върху основата, определена от общинския съвет. Само при невъзможност за определяне на таксата за битови отпадъци по начина, посочен в ал. 1 е допустимо тази такса да се определя по начина, регламентиран в чл. 67, ал. 2.

От всички събрани по делото доказателства не може да се направи извод поради какви причини общинският съвет Самоков е приел размера на таксата да се определя по реда на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ, както и в какво се състои невъзможността същата да се определя по реда на ал. 1.

От събраните доказателства не се установява фактическото основание, поради което общинският съвет е определил размера на таксите за битови отпадъци директно по реда на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ. Никъде във всички съпътстващи оспорения административен акт материали и документи не са изложени фактически основания, поради което общинският съвет Самоков приема, че размерът на таксата за битови отпадъци не може да бъде определена по реда на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ. С оглед изложеното съдът намира, че размерът на таксата за битови отпадъци, формиран по реда на чл. 17 ал.1 т.1, от оспорваната наредба пропорционално върху данъчната стойност на имота, е определен при липса на установена невъзможност да се определи количеството на битови отпадъци, регламентиран в чл. 67, ал.1 от ЗМДТ. Липсата на изложени съображения от страна на общинския съвет за прилагане на другия начин за определяне на таксата за битови отпадъци - пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ лишават съда от възможността да провери законосъобразността на приетия начин за определяне таксата за битови отпадъци. Липсата на изложени мотиви от административния орган при приемане на обжалваната правна норма от наредбата прави последната незаконосъобразна. В хода на производството не се установиха предпоставките на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ. Необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаването на акта от административния орган е свързана с възможността на адресатите на акта да разберат фактите, мотивирали административния орган, да издаде обжалвания административен акт и съответно да се извърши проверка на неговата законосъобразност. Липсата на доказателства, събрани в хода на административното производство по приемане на обжалваната разпоредба на наредбата, които като съпътстващи издаването на акта са част от мотивите, обуславят незаконосъобразността на обжалваната разпоредба на приетата наредба.

Освен това, оспореният текст противоречи и на сега действащата норма на чл.67 ал.2 изм.с ДВ бр.97 от 2016г в сила от 01.01.2017г,с добавената редакция след думите,"общинския съвет-и думите" която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти,тяхната балансова стойност или пазарната им цена".Настоящият Съд смята,

че подзаконовите нормативни актове, следва да са съобразени във всеки един момент - с действащите нормативни актове от по-висока степен, като част от действащото позитивно право в държавата.

По отношение възражението на прокуратурата, че нормата на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ е отложена във времето и неприложима, тъй като влиза в сила от 01.01.2020 г, съдът видно от изложеното по-горе в мотивите обсъжда текст на редакцията на нормата действала към момента на приемане на оспорената разпоредба - Дв бр.119 от 2002г в сила от 1.01.2004г, както и редакцията на нормата изм.с ДВ бр.97 от 2016г в сила от 1.01.2017г.

Не се установи от доказателствата по делото, преди приемането на процесния подзаконов нормативен акт да е била спазена процедурата на чл.2а от ЗНА в редакцията му към 2005г, аналогична на чл.26 ал.3 от ЗНА, която изисква оповестяване на проекта на нормативен акт на заинтересованите лица в месечен срок преди приемането му. Което обуславя извод за нарушена процедура на ЗНА, респ.незаконосъобразност.

Относно оповестяването на Наредба №12 след приемането и, чрез публикуване на кратък текст от решението на ОБС, че е приета такава наредба, съдът приема, че не е спазена процедурата по чл.37 ал.2 от ЗНА в редакцията към 2005г съгл.която нормативните актове на народните съвети се обнародват в печата или се разгласяват по друг начин. Не се представят доказателства за публикуване на целия подзаконов нормативен акт, каквото е изискването на закона, като публикуването на самото решение на ОБС с което е приета наредбата не изпълва изискванията на чл.37 ал.2 от ЗНА.

По отношение редакцията на оспорената разпоредба на чл.18 ал.1 от същата Наредба №12, съдът съобрази следното. Съгласно разпоредбата на чл.69 ал.1 от ЗМДТ „таксата се заплаща по ред определен от общинския съвет“, т.е. в правомощието на ОБС, е чрез приетата наредба да определи реда по който да се събира ТБО, включително и така както е посочено в чл.18 ал.1 от Наредба №12, което налага извода, че оспорената разпоредба не противоречи на нормативен акт от по-висока степен, поради което съдът отхвърля оспорването в тази част. От приложените по делото доказателства, съдът не констатира съществени нарушения в процедурата по приемане на измененията, водещи до формална незаконосъобразност.

По изложените съображения съдът намира, че е налице отменителното основание на чл. 146, т.2 и 4 във връзка с чл. 196 от АПК - неспазване на установената форма и противоречие с материалния закон, поради което оспорената разпоредба на чл.17 ал. 1 т.1 от Наредба №12 следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК направените разноски по производството за публикация на съобщението за оспорването в държавен вестник в размер на 20 лева следва да се заплатят от бюджета на органа, издал частично отменения подзаконов нормативен акт.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 17 ал.1 т.1 от Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Самоков, приета от Общински съвет –Самоков с решение №1099 по протокол №31/ 15.12.2005г.,като незаконосъобразна

Отхвърля оспорването на чл.18 ал.1 от Наредба №12 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Самоков, приета от Общински съвет – Самоков с решение №1099 по протокол №31/ 15.12.2005г.,изм.с решение №1734/12.02.2015г,и допълнена с решение №500/16.09.2016г/,като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО, след влизането му в сила, да се изпрати на Общински съвет-Самоков за да обнародва по начина по който е обнародвано оспореното решение,като представи доказателства пред Административен съд- София област за изпълнение на това задължение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(m)
ВЕРГИНИЯ ДИМИТРОВА

(m)
ЧЛЕНОВЕ: МИРЕЛА ГЕОРГИЕВА

(m)
КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА

